

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 24 listopada 2023 r.

DIH-3.707.113.2023.AWS

DECYZJA DIH-3.112.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 21 września 2023 r. (sygnatura: D/KO.UH.8361.45.2023), na mocy której przedsiębiorcy - Pani Karolinie Tarczyńskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: TARCZYŃSCY Karolina Tarczyńska w Golinie (zwanemu dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”), wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz naruszenia wymagań określonych w § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), tj. niewidocznienia cen jednostkowych w odniesieniu do 75 partii towarów - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 26 do 28 kwietnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIH” lub „organem pierwszej instancji”), na podstawie upoważnienia z dnia 26 kwietnia 2023 r. (nr D/KO.UH.8361.45.2023), przeprowadzili czynności kontrolne w drogerii należącej do ww. przedsiębiorcy.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 5 kwietnia 2023 r. (sygnatura: D/KO.8360.23.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli,

obejmującego ocenę prawidłowości oraz rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Ww. zawiadomienie doręczono stronie w dniu 6 kwietnia 2023 r.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy - właściciela drogerii.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwaney dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”).

Przeprowadzając czynności kontrolne inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH badaniem objęli łącznie 136 partii towarów oferowanych do sprzedaży w sklepie, stwierdzając nieprawidłowości przy 75 z nich, tj. brak cen jednostkowych (odpowiednio za litr, kilogram, metr lub sztukę). Wykaz towarów, do których wniesiono zastrzeżenia zawarto w aktach sprawy.

Powyższe ustalenia stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Szczegółowe ustalenia poczynione przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt kontroli: D/KO.UH.8361.45.2023) z dnia 28 kwietnia 2023 r. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł uwag, w terminie przewidzianym na mocy art. 20 ust. 2 ustawy o z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), (zwaney dalej: „*ustawą o Inspekcji Handlowej*”), o czym został poinformowany w protokole kontroli i w *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*, przekazanym mu wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli.

W toku kontroli, tj. w dniu 28 kwietnia 2023 r., inspektorzy stwierdzili, że strona usunęła nieprawidłowości - uwidoczniła ceny jednostkowe na wywieszkach cenowych (na towarach), co odnotowano w Protokole kontroli.

W dniu 22 sierpnia 2023 r., Wielkopolski WIIH, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwaney dalej: „*Kpa*”), zawiadomił przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 tejże ustawy oraz określonych w § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W piśmie tym poinformowano stronę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa przysługuje jej prawo do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, w tym wypowiedania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu w akta sprawy - w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma. Jednocześnie, w tym samym piśmie organ wezwał stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych przez stronę w 2022 roku. Na realizację wezwania organ pierwszej instancji wyznaczył stronie 7-dniowy termin. Niniejsze zawiadomienie strona odebrała w dniu 23 sierpnia 2023 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i udzieliła odpowiedzi na powyższe zawiadomienie. W piśmie z dnia 25 sierpnia 2023 r. (data wpływu do WIIH w Poznaniu: 29.08.2023 r.) zatytułowanym „*Odwołanie*”, strona przedstawiając swoje stanowisko w sprawie, wniosła prośbę o odstąpienie od naliczania kar za stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości. Przyznała się do zaistniałych uchybień zaznaczając równocześnie, że nie było to zamierzone działanie. Prośbę swą motywowała tym, że w każdej chwili pracownica może przeliczyć cenę i poinformować klienta o cenie jednostkowej wybranego towaru, ponieważ sprzedaż w jej sklepie odbywa się zza lady. Dodała przy tym, że obecnie wszystkie ceny są poprawione według wymagań. Nadto, strona poinformowała, iż brak cen jednostkowych nie wpłynął na jakość obsługi i zadowolenie klientów. Wskazała również na swoją rzetelność i uczciwość w prowadzeniu działalności gospodarczej, jak również na trudne warunki prowadzenia działalności gospodarczej oraz zmniejszającą się liczbę klientów w związku z powstawaniem nowych marketów sieciowych. Na koniec strona zapewniła, że wykazane w toku kontroli nieprawidłowości nie powtórzą się w przyszłości.

Wskazać należy, że strona nie przedłożyła organowi informacji o wysokości obrotów i przychodu osiągniętych w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, tj. za rok 2022, do czego została zobligowana przez Wielkopolskiego WIIH.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Wielkopolski WIIH decyzją z dnia 21 września 2023 r. (sygnatura: D/KO.UH.8361.45.2023) nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach z uwagi na uchybienie obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które polegały na niewidocznieniu cen jednostkowych dla 75 partii towarów oferowanych w drogerii należącej do ww. przedsiębiorcy. Ww. decyzja została doręczona stronie w dniu 25 września 2023 r.

W dniu 12 października 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „*Prezesem UOKiK*” lub „*organem drugiej instancji*”) otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH pismo strony mające charakter odwołania od ww. decyzji. Przedsiębiorca wyraził w nim niezadowolenie z rozstrzygnięcia wydanego przez organ pierwszej instancji. Wskazać należy iż, niezadowolenie strony z wydanej decyzji przesądza o zakwalifikowaniu tego pisma jako odwołania, zgodnie z art. 128 Kpa. W piśmie tym (opatrzonym datą: 28 września 2023 r.; nadanym w placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w tymże dniu; data wpływu do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu: 29 września 2023 r.) strona zwróciła się z prośbą o obniżenie kwoty kary - choć o połowę. Prośbę swoją argumentowała tym, że powierzchnia drogerii to zaledwie 35 m², a ponadto z tytułu prowadzenia drogerii nie osiąga w niej zawrotnych zysków. Poinformowała przy tym, że ponosi dużo większe koszty prowadzenia działalności niż dochody.

Pismem z dnia 17 października 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do

wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Prezes UOKiK) jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Jak wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust.1 pkt 2 ww. ustawy, cena jednostkowa towaru lub usługi - to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Ponadto, sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy.

Jak stanowi § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

W myśl § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Z kolei, jak wskazuje § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- a) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- b) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- c) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;

- d) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- e) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

Natomiast, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar, innych niż określone w ust. 1 (§ 4 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach skutkuje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożeniem kary pieniężnej (w drodze decyzji administracyjnej) do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w *sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004* (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 21 września 2023 r. (sygnatura:

D/KO.UH.8361.45.2023), na mocy której, na ww. przedsiębiorcę, nałożono administracyjną karę pieniężną, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z naruszeniem § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, organ drugiej instancji nie miał żadnych wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania. Wielkopolski WIIH słusznie bowiem uznał, że przedsiębiorca poprzez niewidocznienie cen jednostkowych w odniesieniu do 75 spośród 136 partii towarów objętych kontrolą przyczynił się do naruszenia przepisów prawa w stopniu znacznym. Podkreślić należy również, iż podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy oraz rzetelny materiał dowodowy zebrany przez Wielkopolskiego WIIH. Działania naprawcze poczynione przez stronę polegające na uzupełnieniu brakujących informacji o cenach jednostkowych były działaniami następczymi, podjętymi przez stronę w wyniku kontroli. Prezes UOKiK pragnie zauważyć przy tym, iż podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia przedsiębiorcy z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Jednocześnie, Prezes UOKiK wyjaśnia, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Wielkopolski WIIH uwzględnił i prawidłowo ocenił wszystkie ustawowe przesłanki, czemu dał wyraz w treści wydanej decyzji.

W zakresie przesłanki pierwszej - stopnia naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, który uznał, że przedsiębiorca nie przekazując konsumentom informacji o cenach jednostkowych dla łącznie 75 partii towarów (na 136 partii towarów skontrolowanych) w znacznym stopniu naruszył przepisy dotyczące cen i ich uwidaczniania, pozbawiając tym samym konsumentów możliwości porównywania cen jednostkowych towarów oraz uniemożliwiając konsumentowi dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej, potrzeb i upodobań. Odsetek stwierdzonych nieprawidłowości wyniósł 55,14%, a więc dotyczył połowy wszystkich towarów ocenianych pod kątem spełnienia wymogu uwidaczniania cen jednostkowych.

Ponadto, oceniając kwestie czasu trwania naruszenia, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli zostało poprzedzone skierowaniem do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 5 kwietnia 2023 r., które zawierało m. in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie przeprowadzenia tejże kontroli. Jak

wynika z ustaleń kontroli, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli.

Wymierzając przedsiębiorcy karę organ pierwszej instancji wziął również pod uwagę kryterium jakim jest dotychczasowa działalność podmiotu. W zakresie niniejszej przestanki organ zauważył, że strona nie była dotąd karana za naruszenie obowiązujących przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania, co przemawia na jej korzyść. Organ uwzględnił również, że w toku kontroli strona podjęła działania naprawcze i uwidoczniła ceny jednostkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami. Strona nie odniosła się natomiast do okoliczności związanych z uzyskaniem przez nią ewentualnych korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ustawowych obowiązków.

Przechodząc do trzeciej przestanki odnotować należy, iż strona nie przekazała informacji o wielkości obrotów oraz przychodu osiągniętych w roku 2022, pomimo że została zobligowana do jej przedłożenia. W związku z tym kryterium wielkości przychodu zostało ocenione na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę w toku kontroli oświadczenia, zgodnie z którym przedsiębiorca ten należy do kategorii tzw. mikroprzedsiębiorców w myśl art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo przedsiębiorców.

Natomiast co do czwartej przestanki, odnotować należy, że strona nie wskazała, aby zostały nałożone na nią sankcje za to samo naruszenie innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Wielkopolskiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przestanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli bezsprzeczne nieprawidłowości w zakresie oznakowania towarów informacjami o cenach jednostkowych nie może się odbywać ze szkodą dla konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia prawa w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona w złożonym piśmie z dnia 28 września 2023 r., mającym charakter odwołania, daje wyraz niezadowoleniu z rozstrzygnięcia w zakresie kwoty kary pieniężnej na nią nałożonej, jak również powołuje się na niezadowalającą sytuację w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Równocześnie strona wnosi o obniżenie kwoty kary. Nie kwestionuje przy tym ani też nie odnosi się do ustaleń faktycznych i prawnych przyjętych za podstawę zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji. Wskazuje także na ograniczenia lokalowe, informując, że powierzchnia drogerii to zaledwie 35 m². Przyznaje też, że z tytułu jej prowadzenia nie osiąga zawrotnych zysków, a w zasadzie koszty prowadzenia działalności przewyższają osiągnane dochody.

Odnosząc się do argumentów zawartych w odwołaniu strony, w pierwszej kolejności wskazać należy, że nie stanowią one przesłanek wymiaru kary. Kluczowe znaczenie w przedmiotowej sprawie mają ustalenia poczynione przez Wielkopolski WIIH, a te dowodzą jednoznacznie, iż w chwili jej rozpoczęcia, w dniu 26 kwietnia 2023 r., w drogerii

zastrzeżenia wniesiono względem połowy skontrolowanych produktów. Dokumentacja zebrana w toku kontroli organu pierwszej instancji, jak i przedstawiony w niej stan faktyczny w sposób ewidentny wskazują na naruszenie przepisów o cenach, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Konsekwencją powyższego stanu rzeczy było wydanie przez uprawniony organ - Inspekcję Handlową, decyzji administracyjnej wymierzającej karę pieniężną w związku z popełnionym deliktem administracyjnym.

Organ drugiej instancji w dalszej kolejności wyjaśnia, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przestanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Prezes UOKiK informuje, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego przestrzegania. To na przedsiębiorcy, który prowadzi daną placówkę handlową, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przed udostępnieniem do sprzedaży produktu, konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację nie tylko o ich cenach towarów lecz również o cenach jednostkowych. Podkreślić należy, iż okoliczność ta zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie i czy cenie jednostkowej nabywanego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Należy mieć na względzie również motyw 6 preambuły Dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w *sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom* (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27), który jasno wskazuje, że obowiązek podawania cen sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.

Należy mieć na względzie, iż cena towaru lub usługi należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek handlowych w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za 1 kilogram, 1 litr określonego towaru) jest dla nich odpowiednia.

Prezes UOKiK wskazuje, że brak cen jednostkowych ma wpływ na podejmowane przez konsumentów decyzje zakupowe i przez to może utrudniać dokonywanie transakcji handlowych. Poza tym obowiązek uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych, jako dwóch odrębnych wartości, wynika zarówno z ustawy o informowaniu o cenach, jak i rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Zgodnie z przepisami zawartymi w ww. aktach prawnych, to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek nie tylko uwidocznienia cen, ale również odpowiedniego wyliczenia i podania cen jednostkowych. Nie może on uchylić się od wypełnienia tego obowiązku.

Strona postępowania w złożonym odwołaniu zwraca uwagę na niewielką powierzchnię lokalu (35 m²), w którym prowadzi działalność gospodarczą. Prezes UOKiK stwierdza, iż wielkość lokalu, w którym odbywa się sprzedaż towarów, pozostaje bez wpływu na przypisane jej odpowiedzialności za naruszenie prawa. Okoliczność powyższa nie stanowi ustawowej przesłanki wymiaru kary pieniężnej.

Ponadto, zdaniem Prezesa UOKiK za mało przekonujące wydaje się ogólne stwierdzenie strony o tym, że koszty prowadzenia działalności przewyższają dochody, skoro przedsiębiorca nie przedstawił żadnej dokumentacji na poparcie tego faktu. Zaznaczyć należy przy tym, że przedsiębiorca nie zastosował się do wezwania organu zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2023 r. (zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego) i nie przedłożył informacji o wysokości obrotów i przychodów osiągniętych w 2022 roku. Wobec powyższego kryterium wielkości przychodu przedsiębiorcy organ pierwszej instancji oszacował na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę oświadczenia z dnia 26 kwietnia 2023 r., które dowodzi o jego przynależności do grupy mikroprzedsiębiorców, zgodnie z art. 7 ust. 1 Prawa przedsiębiorców.

Prezes UOKiK w dalszej kolejności wyjaśnia, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie, udowodnienie braku właściwej informacji dotyczącej ceny, ceny jednostkowej towaru czy usługi jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło

z winy kontrolowanego czy też nie. Wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Prezes UOKiK analizując przypadek strony wziął pod uwagę normę prawną zawartą w art. 189 f Kpa, tj. instytucję odstąpienia od wymierzenia kary. Jednakowoż po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę.

Podkreślić należy, że w trakcie kontroli u przedsiębiorcy ujawniono nieprawidłowości polegające na braku cen jednostkowych względem aż 55 %partii towarów skontrolowanych (75 partii towarów spośród 136 partii skontrolowanych). Okoliczność naruszenia prawa jest w przedmiotowej sprawie bezsporna. Brak cen jednostkowych pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o oferowanych produktach, które im niewątpliwie przysługiwały. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji uniemożliwiając mu porównywanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Należy mieć na względzie również, że organ drugiej instancji oceniając aspekt związany ze znikomością naruszenia bierze pod uwagę nie tylko skalę naruszenia, w tym ilość, rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości, lecz również skutki naruszenia w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku, jakimi są konsumenci.

Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie, cenie jednostkowej nabywanego towaru lub usługi jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena usługi lub towaru należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem usługi lub towarów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za 1 kg czy 1 l towaru; 100 g czy 100 ml danego kosmetyku) jest dla nich odpowiednia. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 25 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2345/18. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd wskazał: „*Stwierdzić zatem należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, iż kwestionowane podczas kontroli towary w sklepie należącym do Skarżącej nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, gdyż miały do nich zastosowanie określone jednostki miar (w szczególności miary objętości), w związku z czym obowiązkiem Przedsiębiorcy było należyte uwidocznienie cen stosownie do treści cytowanych powyżej przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. W tym zakresie Sąd nie dopatrywał się nieprawidłowości w stanowisku orzekających w sprawie organów obu instancji. Organy obu instancji słusznie przyjęły w uzasadnieniu spornych decyzji, że niedopełnienie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych przez stronę skarżącą utrudniło porównanie konsumentom cen towarów podobnego rodzaju, ale o innej masie/objętości netto.*”

W niniejszym przypadku konsumenci, klienci drogerii zostali zupełnie pozbawieni informacji o cenach jednostkowych w odniesieniu do ponad 55% skontrolowanych towarów. Naruszono w sposób istotny prawa konsumenta do dostępu przysługujących mu informacji, z tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. Ponadto, w ocenie Prezesa UOKiK znamienne jest to, że przedsiębiorca został poinformowany o zamiarze wszczęcia kontroli w dniu 6 kwietnia 2023 r., a więc niemalże na 3 tygodnie przed jej rozpoczęciem. W ocenie organu drugiej instancji miał więc odpowiednio dużo czasu, aby przygotować się do kontroli poprzez np. zweryfikowanie i uzupełnienie brakujących oznaczeń cenowych. Jednakże jak wykazała kontrola pomimo tego nie poczynił odpowiednich działań związanych z należytym uwidocznieniem cen jednostkowych. Można przypuszczać, że gdyby kontrola organu nie odbyła się, strona w dalszym ciągu mogłaby (nawet nieumyślnie) naruszać obowiązujące przepisy prawne, natomiast skutki tego naruszenia byłyby odczuwalne i uciążliwe dla konsumentów. Analizując sprawę pod kątem możliwości odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f Kpa, zaakcentować trzeba, że przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. W realiach rozpatrywanej sprawy, nie sposób uznać, by waga naruszenia prawa była znikoma. Tym samym, przestępstwo pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną natomiast można uznać przestępstwo dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona w toku kontroli usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakowoż wskazać trzeba, że przestępstwo (znikoma waga naruszenia oraz zaprzestanie naruszenia) muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przestępstw. Warto wskazać przy tym, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie także w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: „*by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przestępstwa muszą zostać spełnione łącznie*”.

Ponadto, w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania także przestępstwo zawarte w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ w toku postępowania organ nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona na możliwości wypowiedzenie się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

W ocenie organu drugiej instancji, w niniejszym przypadku brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tzn. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”).

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, czyli usunięcia skutków naruszenia prawa, ponieważ ceny, ceny jednostkowe, jak również ceny usług muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak by konsument na tej podstawie mógł podjąć w pełni racjonalną decyzję o zakupie, tzn. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego. Nie można uznać za spełniony powyższy warunek kiedy informacje o cenach jednostkowych nie były udostępnione dla konsumentów, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Przedsiębiorca wprawdzie zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął tym samym skutków naruszenia prawa, albowiem stwierdzone w dniu kontroli uchybienia pozbawiły pewną grupę konsumentów prawa do informacji o cenach jednostkowych, uniemożliwiając im dokonywanie, w sposób swobodny, porównań cenowych pomiędzy poszczególnymi asortymentami towarów.

Przechodząc na koniec do prośby strony w zakresie obniżenia wymiaru kary pieniężnej („*choć o połowę*”), organ drugiej instancji wyjaśnia, że Prezes UOKiK nie widzi podstaw do obniżenia czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuacją finansową przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Wielkopolski WIIH wymiarze. Ponownie zaznacza się, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego przestrzegania, a obowiązujące przepisy prawne w zakresie uwidocznienia cen, cen jednostkowych nie przewidują żadnych odstępstw ze względu na trudną kondycję finansową przedsiębiorcy.

Prezes UOKiK informuje, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy, może wynosić nawet do 20 000 zł, natomiast wymierzona stronie kara w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) stanowi zaledwie 7,5% maksymalnej kwoty kary. Zatem, w ocenie organu drugiej instancji, jest ona proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości zważywszy, że strona dopuściła się naruszenia prawa w stopniu znacznym, tj. 75 partii towarów na 136 partii skontrolowanych nie zostało opatrzone ceną jednostkową.

Organ drugiej instancji informuje również, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen oraz cen jednostkowych. W ocenie Prezesa UOKiK, orzeczona przedsiębiorcy kara zapewni realizację wobec przedsiębiorcy funkcji prewencyjnej a także dyscyplinująco-represyjnej i będzie wystarczającym dla niej ostrzeżeniem i zapobiegnie powstawaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Nadto Prezes UOKiK informuje, iż w momencie gdy przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, trudna sytuacja finansowa strony może być podstawą skierowania wniosku do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Jak stanowi art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, ma możliwość:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,

- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 21 września 2023 r. (znak: D/KO.UH.8361.45.2023) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2023 r. poz. 168).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/